

بررسی اثر هم کشتی سلول‌های کومولوس در مایع فولیکولی بر جنین‌های یک سلولی موش

عباسعلی کریپور *(Ph.D.)

امیر اسماعیل‌نژاد مقدم *(Ph.D.)

چکیده

سابقه و هدف: علی‌رغم پیشرفت‌های بسیار در روش لقاد آزمایشگاهی (IVF) و کشت جنین در محیط آزمایشگاه (in vitro)، میزان لانه‌گیرینی جنین‌های کشت یافته در محیط آزمایشگاه پس از انتقال به حفره رحمی، پایین می‌باشد. استفاده از سیستم هم کشتی (co-culture) یکی از راه‌های در دست مطالعه برای بهبود شرایط محیطی، جهت افزایش کیفیت جنین‌ها در محیط آزمایشگاه می‌باشد. هدف این تحقیق آن است که از مایع فولیکولی انسان به عنوان محیط پایه برای ایجاد سیستم هم کشتی سلول‌های کومولوس استفاده کرده و سپس به مقایسه آن با محیط‌های دیگر پردازد.

مواد و روش‌ها: جنین‌های یک سلولی مورد استفاده در پژوهش از موش‌های سوری به دنبال تحریک تخدمانی توسط هورمون‌های HMG و hCG به دست آمدند. مایع فولیکولی در جریان بیرون کشیدن فولیکول‌ها از زنانی که پس از تحریک تخدمانی تحت عمل قرار گرفتند، تهیه شد. سلول‌های کومولوس با استفاده از هیالورونیداز ۱ درصد از جنین‌های یک سلولی جدا شده و با استفاده از روش پرکل به طور نسبی از سلول‌های خونی پاک‌سازی شدند. پس از تهیه تک لایه سلول‌های کومولوس در محیط هامز F10 و مایع فولیکولی، جنین‌های یک‌سلولی در این دو سیستم و نیز محیط هامز F10 (بدون سلول‌های کومولوس) و محیط مایع فولیکولی به مدت ۱۲۰ ساعت، کشت داده شدند.

یافته‌ها: در محیط هامز (HF) فقط ۱۰ درصد جنین‌ها مرحله توقف رشدی دو سلولی را پشت سر گذاشته و به مزحله ۴ سلولی رسیدند. این نسبت در گروه‌های مایع فولیکولی (FF)، هم کشتی سلول‌های کومولوس در هامز F10 (HC) و هم کشتی سلول‌های کومولوس در مایع فولیکولی (FC) به ترتیب ۲۱، ۲۷ و ۶۹ درصد بوده است که هر سه نسبت به طور معنی‌داری در مقایسه با گروه HF بالاتر بوده‌اند ($P < 0.05$). نسبت مزبور در گروه FC در مقایسه با دو گروه دیگر نیز بالاتر بوده است ($P < 0.001$).

همچنین در محیط FC ۳۵ درصد جنین‌هایی که مرحله توقف دو سلولی را پشت سر گذاشتند به رشد خود ادامه داده و به مرحله بلاستوسیست رسیدند. این نسبت در گروه‌های HF، HC و FF به طور معنی‌داری کمتر و به ترتیب ۰، ۸/۹ و ۷/۷ درصد بوده است ($P < 0.001$).

استنتاج: مایع فولیکولی و سلول‌های کومولوس در سیستم هم کشتی با تقویت اثر یکدیگر سبب می‌شوند این سیستم در بهبود شرایط محیط کشت، کارآیی بالاتری را در مقایسه با سیستم هم کشتی سلول‌های کومولوس در محیط هامز F10 نشان دهد.

واژه‌های کلیدی: هم کشتی، سلول کومولوس، سلول گرانولوزا، مایع فولیکولی، کشت جنین.

✉ ساری: بلوار خزر- روپروری انبار برق- دانشکده پزشکی

* دکترای علوم تشریح، عضو هیأت علمی (دانشیار) دانشگاه علوم پزشکی مازندران

تاریخ دریافت: ۸۳/۲/۵ تاریخ تصویب: ۸۳/۴/۳

مقدمه

آماده‌سازی آن نیز ساده می‌باشد. همچنین به دلیل استفاده از سلول‌های کومولوس یک فرد برای جنین‌های خود وی، مسئله انتقال عوامل بیماری‌زا نیز منتفی می‌گردد^(۲). به همین دلیل بیش از سایر سلول‌های بدنی برای ایجاد سیستم هم کشتی در درمانگاه‌های ART مورد توجه قرار گرفته و برخی جنین‌شناسان استفاده از آن را برای افزایش میزان حاملگی توصیه می‌کنند^(۲). سلول‌های گرانولوزا در جریان رشد و نمو فولیکول در داخل تخمدان در معرض یک محیط میکرو که توسط مایع فولیکولی فراهم می‌شود، قرار داشته و تحت شرایط مناسب از جمله غلظت مناسب هورمون‌های پروژسترون و استروژن ترازید و تمایز پیدا می‌کند. ما در تحقیقات قبلی نشان دادیم که مایع فولیکولی می‌تواند به عنوان محیط کشت مناسب برای جنین‌های اولیه موش، تکوین آن‌ها را از مرحله دوسلولی تا ایجاد بلاستوسيست به خوبی تضمین کرده و از این لحاظ حتی بر محیط کشت هامز F10 برتری دارد^(۹). همچنین تحقیقات، نشان داد که هم کشتی سلول‌های گرانولوزا در محیط هامز F10 می‌تواند به طور معنی‌داری در صد بالاتری از جنین‌های یک سلولی موش را از مرحله توقف رشدی مرحله دوسلولی عبور داده و به مرحله بلاستوسيست برساند^(۱۰).

تصویر این که مایع فولیکولی بتواند رشد و نمو سلول‌های کومولوس و ایجاد تکلایه‌ای از آن را به خوبی پیش برد و سیستم هم کشتی مناسبی را برای استفاده جنین‌های اولیه فراهم آورد، دور از ذهن نمی‌باشد. هدف از این تحقیق، بررسی ایجاد هم کشتی سلول‌های کومولوس در مایع فولیکولی و بررسی اثر آن بر جنین‌های یک سلولی موش می‌باشد.

علی‌رغم پیشرفت‌های بسیاری که در روش‌های لقاح آزمایشگاهی (IVF) و کشت جنین اولیه در محیط آزمایشگاه (in vitro) حاصل شده است، میزان لانه‌گزینی (implantation) این جنین‌ها پس از انتقال به حفره رحمی، نسبتاً پایین می‌باشد^(۱). پایین بودن کیفیت (quality) جنین‌های رشد یافته در محیط آزمایشگاه می‌تواند یک دلیل مهم برای تقلیل میزان لانه‌گزینی در رحم و در نتیجه کاهش میزان حاملگی باشد^(۲). تلاش بسیاری برای افزایش کیفیت محیط‌های کشت جنین و نزدیک کردن آن به شرایط طبیعی داخل دستگاه تولید مثل ماده، در جریان می‌باشد. ساخت محیط‌های کشت جدید، استفاده از محیط‌های متوالی برای مراحل مختلف (supplements) رشد جنین، اضافه کردن مکمل‌های (supplements) مختلف به محیط‌های کشت و استفاده از سیستم هم کشتی (Co-culture) سلول‌های مختلف از جمله این تلاش‌هاست^(۱, ۳, ۴, ۵).

اغلب گزارش‌ها تأثیر مثبت سیستم هم کشتی سلول‌های بدنی (somatic) بر تکوین جنین‌های اولیه را مورد تأیید قرار می‌دهند^(۲, ۶, ۷)؛ با وجود این به دلیل مشکلاتی، استفاده از سیستم هم کشتی در درمانگاه‌های درمان نازایی (ART) به عنوان یک روش مؤثر، جا نیافتاده و مورد توجه درخور قرار نگرفته است. مشکلات تکنیکی و زمان بر بودن آماده‌سازی تکلایه (monolayer) سلول‌های هم کشتی و نیز مسئله احتمال انتقال عوامل بیماری‌زا از طریق این سلول‌ها به جنین، از مهم‌ترین موانع گسترش استفاده از هم کشتی در این درمانگاه‌ها می‌باشد^(۲).

سلول‌های کومولوس از این لحاظ یک استثنا محسوب می‌شود؛ چرا که تهیه آن می‌تواند هنگام بیرون کشیدن اووسیت از بیمار صورت پذیرفته و مراحل

مواد و روش ها

حیوان آزمایشگاهی و گرفتن جنین

کرده و با هم زدن پلاک ایجاد شده را به حالت سوسپانسیون در می آوریم. به منظور جدا کردن سلول های خونی از سلول های کومولوس، سوسپانسیون مزبور رابه آرامی به روی پر کل ۵۰ درصد که با حجم 3 ml در داخل یک لوله سانتریفوژ آماده نمودیم، انتقال داده و با سرعت $3000\times g$ به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفوژ می نماییم. سلول های خونی به طور عمده به ته لوله رفته و سلول های کومولوس در فاصله بین محیط کشت و پر کل تجمع پیدا می کنند.

محیط ناحیه بینایینی (به حجم $1-2\text{ ml}$) را با استفاده از پی پت جدا کرده به لوله دیگر انتقال و به منظور شست و شو 2 ml محیط کشت HTF به آن اضافه کرده و با سرعت $1000\times g$ به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفوژ می نماییم. مایع رویی، دور ریخته شده و این بار مقدار 2 ml محیط هامز F10 به پلاک اضافه کرده و پس از به هم زدن و آزاد کردن پلاک مجدداً با سرعت $1000\times g$ به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفوژ می نماییم. پس از دور ریختن مایع رویی، پلاک را در محیط اندک باقیمانده آزاد نموده و با شمارش تعداد سلول ها با استفاده از لام ثبتوبر، با اضافه کردن محیط کشت وایجاد حجم مناسب، تعداد سلول ها را به 1×10^6 در هر میلی متر مکعب رسانده و سپس با استفاده از آن قطراتی به حجم تقریبی 20 میکرون در ظرف کشت نهاده و رویش را با روغن معدنی می پوشانیم. برای آماده سازی محیط هم کشتی سلول های کومولوس در مایع فولیکولی (FF)، ضمن تکرار مراحل آماده سازی سلول های کومولوس در مراحل انتهایی به جای محیط هامز F10 از مایع فولیکولی استفاده شده و در نهایت سلول های کومولوس در قطره هایی به حجم 20 میکرون از FF کشت داده می شدند تا تک لا یه آن آماده شود.

برای تهیه جنین از موش های سوری (NMARI) استفاده شد. سن حیوانات 6 تا 10 هفتاه و شرایط نگهداری آنها 12 ساعت در نور و 12 ساعت در تاریکی و دمای 20 الی 25 درجه سانتی گراد بوده است. برای گرفتن جنین ها به حیوانات ماده، 7 واحد هورمون HMG و 48 ساعت بعد، 7 واحد هورمون hCG به طریق داخل صفاقی تزریق می شد. بلا فاصله پس از تزریق hCG، حیوان ماده با موش نر از همان گونه در یک قفس جفت گیری می کرد و صبح روز بعد، با معیار پلاک واژنی، حیواناتی را که جفت گیری انجام داده بودند، جدا و پس از کشنن به طریق قطع نخاع گردنی، لوله رحمی آنها خارج و به محیط کشت انتقال داده می شد. توده کومولوس با پاره کردن ناحیه آمپولای لوله رحمی از آن خارج و پس از شست و شو به قطره ای تمیز از محیط کشت HTF (حاوی بافر hepes) انتقال داده می شدند؛ سپس آن را به مدت 2 دقیقه در محیط کشت محتوی هیالورونیداز 1 درصد نگاه داشته و در همین حال با بی بت کردن مکرر، جنین از سلول های کومولوس جدا می شد. جنین ها پس از چندبار شست و شو در قطره ای درشت از محیط HTF جمع آوری می شدند تا برای کشت آماده شوند.

کشت سلول های کومولوس

آماده کردن سلول های کومولوس با استفاده از روش پر کل انجام پذیرفت^(۳). برای این کار سلول های کومولوس را به همراه قطره محیط کشت جمع آوری کرده و پس از انتقال به یک لوله سانتریفوژ استریل با اضافه کردن محیط کشت HTF (به منظور شست و شو) حجم آن رابه 5 ml رسانده و به مدت 20 دقیقه با سرعت $1000\times g$ سانتریفوژ می نماییم. پس از دور ریختن مایع رویی، مجدداً محیط تازه به حجم 3 ml به لوله اضافه

یک بار و برای مدت ۵ روز (۱۲۰ ساعت) انجام پذیرفته و مراحل مختلف نمو جنین ثبت می شد.

تجزیه و تحلیل آماری

بررسی آماری یافته ها در نرم افزار SPSS انجام پذیرفت. نسبت جنین هایی که در هر یک از محیط های مورد تجربه، مراحل یکسلولی و توقف رشدی دوسلولی را پشت سر گذاشته و به مرحله بلاستوسيست رسیدند، محاسبه و ميانگين نسبت ها مورد مقاييسه آماری قرار گرفت. مقاييسه آماري ميانگين ها با استفاده از ANOVA Tukey's test انجام پذيرفت. آزمون Hoc post استفاده شده است.

یافته ها

۹۳۹ جنین یکسلولی در چهار محیط کشت مختلف شامل هامز (HF), هامز با هم کشی سلول های کومولوس (HC), مایع فولیکولی (FF) و مایع فولیکولی با هم کشی سلول های کومولوس (FC) به مدت ۱۲۰ ساعت کشت داده شدند. از ۸۶ جنین کشت داده شده در محیط HF، همگی به مرحله ۲ سلولی رسیدند، اما از این تعداد فقط ۹ جنین با رد کردن مرحله توقف رشدی به مرحله ۴ الی ۸ سلولی رسیدند (۱۰ درصد، جدول شماره ۱).

این نسبت برای گروه های HC، FF و FC به ترتیب ۲۰، ۲۷ و ۶۹ درصد بوده است که هر سه گروه، اختلاف معنی داری را در مقایسه با گروه HF نشان می دهند ($P < 0.05$). همچنین نسبت جنین هایی که موفق به رد توقف رشدی شدند در گروه FC در مقایسه با دو گروه FF و HC به طور معنی داری بالاتر بوده است ($P < 0.001$).

در محیط FC، ۳۵ درصد جنین هایی که مرحله ایست دوسلولی را پشت سر گذاشته به رشد خود ادامه داده و به مرحله بلاستوسيست رسیدند. این نسبت برای

تهیه مایع فولیکولی مایع فولیکولی به منظور گرفتن تخمک در زنانی که تحت عمل درمانی IVF یا ICSI در بخش ناباروری بیمارستان امام ساری قرار می گرفتند، تهیه می شد. تحریک تخدمانی بیماران با استفاده از کلومیفن و HMG و تحریک تخمک گذاری با استفاده از hCG انجام پذیرفته بود. فقط مایع فولیکولی که خونی نبوده و حاوی اووسیت بود، مورد استفاده قرار می گرفت. پس از جدا کردن تمامی ذرات کومولوس، درشت، به منظور جدا کردن اووسیت وذرات و تکه های FF به لوله سانتریفوژ انتقال یافته و با سرعت $600 \times g$ به مدت ۲۰ دقیقه سانتریفوژ شده و سپس مایع روی را توسط سرنگ کشیده و با استفاده از صافی 22 mm^3 آن را غربال می نماییم. FF غربال شده به مدت ۳۰ دقیقه در حمام آبی با دمای ۵۶ درجه سانتی گراد نگهداری می شد تا ترکیباتی آلی سمی احتمالی آن غیرفعال شوند (فرآیند غیرفعال سازی، inactivation). (۹)

گروه های مورد تجربه و پیگیری تکوین جنین ها کشت سلول های کومولوس در محیط کشت هامز F10 و محیط FF، مدت ۴۸ سال ادامه می یافت تا تک لا یه آن در کف ظرف ایجاد شود؛ آنگاه جنین های یک سلولی موش که به تازگی از توده کومولوس جدا شده و در قطره ای واحد از محیط HTF شده بودند، تعداد تقریباً مساوی (۱۵-۱۰۱ تایی) به طور تصادفی جدا و پس از دوبار شست و شو در محیط های هامز 10 یا FF به قطره های مورد نظر انتقال داده شده و سپس ظروف کشت به انکوباتور منتقل می شدند. محیط های مورد تجربه عبارت بودند از:

محیط کشت هامز (HF)، محیط کشت مایع فولیکولی (FF)، محیط هامز F10 با هم کشی سلول های کومولوس (HC) و محیط FF با هم کشی سلول های کومولوس (FC). بررسی تکوین جنین ها هر ۲۴ ساعت

هامز، آشکارا شرایط محیط هامز را بهبود می بخشد؛ به گونه‌ای که نسبت رد مرحله توقف رشدی و نیز رسیدن به مرحله بلاستوپیست در HC با FF دیگر تفاوتی را نشان نمی دهد. وقتی از مایع فولیکولی به عنوان محیط پایه برای هم‌کشتی سلول‌های کومولوس استفاده شد (FC)، تأثیر سیستم هم‌کشتی در رد توقف رشدی جنین‌های ۲ سلولی و تکوین آنها تا بلاستوپیست به مراتب افزایش یافت که نشان دهنده اثر تقویت‌کنندگی (synergistic) مایع فولیکولی و سلول‌های کومولوس بر یکدیگر در ایجاد شرایط مناسب برای کشت جنین‌های اولیه موش می باشد.

یافته‌های این تحقیق در خصوص شرایط مناسب محیط طبیعی مایع فولیکولی برای تکوین جنین‌های اولیه در مقایسه با هامز، تأیید مجدد گزارش پیشین ما می باشد^(۹). با وجود این‌که در مایع فولیکولی، نسبت بالاتری از جنین‌های یک‌سلولی در مقایسه با محیط هامز F10، مرحله توقف رشدی را پشت سر گذاشته و به مرحله بلاستوپیست رسیدن، این مقدار نسبتاً پایین بوده و نمی‌توان از FF به عنوان یک محیط قابل اعتماد برای پشت‌سر گذاشتن مرحله توقف رشدی جنین‌های موش یاد کرد. گزارش‌های محدود دیگری نیز در خصوص تأثیر مثبت مایع فولیکولی در بهبود شرایط محیط کشت جنین‌های اولیه وجود دارد^(۱۰، ۱۱). در مقابل kim و همکاران^(۱۲) گزارش کردند که اضافه کردن مایع فولیکولی به نسبت ۱۰ و ۳۰ درصد به محیط ۱۹۹ در تکوین جنین‌های گاو بی تأثیر بوده و نسبت بلاستوپیست در محیط ۱۹۹ حاوی ۶۰ درصد مایع فولیکولی در مقایسه با محیط کشت بدون مایع فولیکولی کاهش پیدا کرد^(۱۳). شاید دلیل این تفاوت آن باشد که این محققان اووسیت‌های نابالغ را در محیط حاوی FF کشت داده سپس آن را لفاح داده و تا مرحله بلاستوپیست کشت دادند؛ در حالی که در مطالعه حاضر، تکوین جنین‌های

گروههای HC و FF به ترتیب ، ۸/۹ و ۷/۷ درصد بوده است (جدول شماره ۱)

نسبت بلاستوسيست در گروه FC به طور معنی داری بالاتر از سه گروه دیگر بوده است ($P < 0.001$). اختلاف نسبت بلاستوسيست در گروههای HC و FF نیز در مقایسه با گروه H معنی دار بوده است ($P < 0.001$) ولی نسبت به هم، تفاوت معنی داری نداشتند.

جدول شماره ۱: نتایج حاصل از کشت جنین یک سلولی موش در محیط‌های هامز F و CH هامز با هم کشتی سلول‌های کومولوس، (HC)، مایع فولیکولی (FF) و مایع فولیکول با هم کشتی سلول‌های کومولوس (FC) پس از ۱۲۰ ساعت کشت

مرحله بلاستوسيست (درصد)	چين هايي که مرحله دوسلولی را پشت سر گذاشته (درصد)	دفات تکرار	تعداد چين سلولي کشت داده شده	محيط کشت
۰ ^a	۹ (۱۰±۴) ^a	۹	۸۶	HF
۶ (۸/۹±۲) ^b	۶۷ (۲۱±۶) ^b	۹	۳۱۳	HC
۲ (۷/۷±۲) ^b	۲۶ (۲۷±۳) ^b	۹	۹۵	FF
۱۵۶ (۳۵±۵) ^c	۳۰۵ (۶۹±۱۳) ^c	۹	۴۴۵	FC

b. معنی دار نسبت به گروه a ($P < .001$)
c. معنی دار نسبت به a و b ($P < .001$)

ج

یافته‌های تحقیق نشان داد که مایع فولیکولی انسان،
شرایط محیطی مناسب‌تری را برای جنین‌های یک
سلولی موش در مقایسه با محیط هامز F10 فراهم
می‌آورد؛ به گونه‌ای که در این محیط هم نسبت
جنین‌هایی که توقف رشدی مرحله ۲ سلولی را پشت سر
می‌گذارند، در مقایسه با هامز بیشتر است و هم درصد
بالاتری از جنین‌هایی که از این مرحله بحرانی عبور
کردند، به رشد خود تا مرحله بلاستوسیست ادامه
می‌دهند. استفاده از هم کشتشی سلول‌های کومولوس در

حرکتی اسپرم، فعالیت انفجاری (hyperactivation) و واکنش آکروزومی آن تأکید کردند (۱۶).

تجویه این که مایع فولیکولی می تواند شرایط مناسب تری را برای هم کشی سلول های کومولوس فراهم آورد، مشکل نمی باشد. مایع فولیکولی تمام مواد اولیه همانند یون های ضروری و منبع انرژی لازم برای رشد سلول ها را دارا است (۱۷)؛ و از این لحاظ تفاوت چندانی با یک محیط صناعی نمی کند. اما کشت سلول های گرانولوزا این مزیت را نسبت به یک محیط کشت صناعی دارد که حاوی هورمون های استروئیدی، فاکتور های رشد مختلفی چون فاکتور رشد شبه انسولین I و II، پروتئین القاکنده ستر استروئیدها، فاکتور نکروزه کننده تومور (tumour necrosis factor-α)، فاکتور رشد اندوتیالی (vascular endothelial growth factor) و سیتوکین هایی مثل ایترلوکین ۱ و ۲، ایترلوکین ۶ (IL6) و پروستاگلاندین ها می باشد (۱۵، ۱۶، ۱۸). بسیاری از این فاکتورها دارای اثرات میتوژنیک بر سلول های بدنی می باشند. برخی تحقیقات نیز نشان دادند که در محیط آزمایشگاه، مایع فولیکولی می تواند اثرات میتوژنیکی خود را اعمال کرده و باعث تحیریک تراید سلولی شود (۱۶).

یک سیستم هم کشی سلول های بدنی (somatic cells) همانند سلول های کومولوس احتمالاً به طرق مختلف شرایط را برای تکوین جنین های اولیه در محیط خارج از بدن مطلوب تر می نماید. این سلول ها ممکن است سموم و فاکتورهای نامطلوب احتمالی موجود در محیط کشت را خشی نمایند، سبب خشی شدن رادیکال های آزاد به وجود آمده در محیط میکرو جنین ها گردد (۷)، فاکتورهای امبریوتروفیک همانند فاکتورهای رشد در محیط، آزاد نمایند (۱۵)، فعالیت متابلیکی جنین ها را تسهیل نموده و افزایش دهنده (۲) و یا با ترشح فاکتورهای

یک سلولی موش تا مرحله بلاستو سیست مورد بررسی قرار گرفت. بلوغ اووسیت شامل تغییرات فیزیولوژیک و مولکولی مهمی می باشد که علی رغم پیشرفت زیادی که در تکنیک کشت اووسیت در محیط آزمایشگاه (IVM) حاصل شده، اووسیت هایی که در محیط آزمایشگاه بالغ می شوند، توانایی لقاد و ظرفیت ادامه رشد کم تری در مقایسه با اووسیت هایی که در داخل بدن مراحل بلوغی را پشت سر می گذارند، دارند (۱۴).

کاظمی و همکاران (۱۳۷۶) نیز ضمن تأیید شرایط مطلوبی که مایع فولیکولی بر لقاد تخمک ها و رشد و نمو جنین های اولیه فراهم می آورد، برخلاف یافته های این تحقیق، گزارش کردند که FF و نیز محیط هم کشتی هامز با سلول های گرانولوزا قادر به حمایت از جنین های یک سلولی برای پشت سر گذاشتن مرحله توقف رشدی دوسلولی و رساندن آنها به مرحله بلاستو سیست نمی باشند.

همچنین این تحقیق، گزارش محققان دیگر در خصوص تأثیر مثبت سیستم هم کشتی سلول های گرانولوزا در پشت سر گذاردن مرحله توقف رشدی جنین اولیه (۸) و نیز افزایش نسبت بلاستو سیست ها (۱۰، ۷، ۶، ۳۵) را مورد تأیید قرار می دهد.

یافته های این تحقیق همچنین نشان داد که سیستم هم کشتی سلول های کومولوس در مایع فولیکولی در ایجاد شرایط مناسب برای تکوین جنین های اولیه به مراتب بهتر از هم کشتی همین سلول ها در محیط هامز عمل می کند. به عبارت دیگر، سلول های کومولوس و مایع فولیکولی در حمایت از تکوین جنین دارای اثر تقویت کنندگی یکدیگر می باشند. این اثر توسط آقای کاظمی و همکاران (۱۳۷۶) نیز گزارش شده بود (۱۱). Fabbri و همکاران (۱۹۹۸) نیز بر اثر قابل ملاحظه سیستم هم کشتی سلول های گرانولوزا در مایع فولیکولی بر پارامترهای

کشت مرکب متداول (هامز F10) محسوب می‌شود. اهمیت این سیستم در آن است که ضمن سهولت ایجاد، در حالی که هم کشتی سلول‌های کومولوس و مایع فولیکولی هریک به تنهایی نیز دارای اثرات مطلوب در تکوین جنین اولیه می‌باشند، با در کنار هم قرار گرفتن اثرات مثبت آن‌ها، حمایت از تکوین جنین تقویت می‌شود.

مهارکننده آپوپتوز، تعداد بلاستومرهای آپوپتویک را در جنین‌های اولیه کاهش دهنده (۱۹).

بر اساس یافته‌های این تحقیق می‌توان نتیجه‌گیری کرد که سیستم هم کشتی سلول‌های کومولوس در مایع فولیکولی، سیستم مناسبی برای ایجاد شرایط مطلوب تر برای تکوین جنین‌های اولیه در مقایسه با یک محیط

فهرست منابع

- Piekos MW, Frasor J, Mack S, Bior Z, Soltes B, Molo MW, et al. Evaluation of co-culture and alternative system for promoting in vitro development of mouse embryos. *Journal of the Society for Gynecologic Investigation*, 1995; 2(2): 367.
- Dirnfeld M, Koifman M, Goldman S, Calderon I, Gonen Y, Abramovici H. A simplified coculture system with luteinized granulosa cells improves embryo quality and implantation rates: a controlled study. *Fertil Steril*, 1997; 67(1): 120- 123.
- Gutierrez- Adan A, Lonergan P, Rizos D, Ward FA, Boland MP, Pintado B, et al. Effect of the in vitro culture system on the kinetics of blastocyst development and sex ration of bovine embryos. *Theriogenology* 2001; 55(5): 1117-1126.
- Khabaini A, Shen S, Fujimoto UY, Houmard BS, Rainer C, Battaglia DE. Improved embryo quality and rates of cryopreservation with modification in an in vitro fertilization (IVF) culture system. *Fertil Steril* 2000; 74(3) supplement 1: S104.
- Ali J, Shahata MA and Al- natsha SD. Formulation of a protein free medium for human assisted reproduction. *Hum Reprod*, 2000; 15(1): 145-156.
- Minami N. Early embryonic development under oviductal influence in vitro. *Animal Reproduction Science*, 1996; 42:361-369.
- Bongso A, Ng SC, Fong CY and Ratnam XY. Coculture: a new lead in embryo quality improvement for assisted reproduction. *Fertile Steril* 1991; 56: 179-191.
- Loutradis D, Drakakis P, Kallianidis K, Sofikitic N, Kallipolitis G, Milungus S, et al. Biological factors in culture media affecting in vitro fertilization, preimplantation embryo development and implantation. *Ann- N-Y-Acad- Sci*, 2000; 900: 325- 335.
- کریم‌پور عباسعلی، حسینی احمد و رضازاده مجتبی. اثر مایع فولیکولر انسان بر رشد و تکامل جنین‌های اولیه موش در محیط آزمایشگاه پژوهش در پزشکی (مجله پژوهشی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی)، سال ۱۳۷۴، ۱۹، شماره‌های ۴، ۳، صفحه ۶۱

۱۰. کریم پور عباسعلی و اسماعیل نژاد مقدم امیر. تأثیر هم کشتی (co-culture) سلول های گرانولوزا در تکوین جنین های یک سلوی موش در محیط آزمایشگاه (in vitro). پژوهش در پزشکی (مجله پژوهشی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی). ۱۳۸۲(در دست چاپ)
۱۱. کاظمی سعید، حسینی احمد و رضازاده ولو جردی مجتبی، بررسی قدرت مایع فولیکولی انسان و co-culture سلول های گرانولوزا در لقاح و رشد جنین های موش سوری. پایان نامه دکتری، دانشگاه تربیت مدرس، گروه علوم تشریح، اسفند ۱۳۷۶.
12. Hemmings R, Lachapelle MH, Falcone T, Miron P, word L, Guyda H. Effect of follicular fluid supplementation on the in vitro development of human pre-embryos. *Fertil Steril* 1994; 62(5): 1018-1021.
13. Kim KS, Mitsumizo N, Fujita K, Utsumi K. The effect of follicular fluid on in vitro maturation, oocyte fertilization and the development of bovine embryos. *Theriogenology* 1996; 45: 787-799.
14. Bogh IB, Bezard J, Duchamp G, Baltsen M, Gerard N, Daels P, Greve T. Pure preovulatory follicular fluid promotes in vitro maturation of in vitro aspirated equine oocytes. *Theriogenology*, 2002; 57: 1765-1779.

15. Yuan-qing Yao, Pak- chung Ho, William shu-biu Yeung. Effects of human follicular fluid on the capacitation and motility of human spermatozoa. *Fertil Steril*, 2000; 73(4): 680- 686.
16. R. F, Eleonora P, Anderea L. Loredana G, Tiziana M, Carlo F. Follicular fluid and human granulosa cell culture: influence on sperm Kinetic parameters hyperactivation, and acrosome reaction. *Fertile Steril*, 1998, 69(1): 112- 117.
17. Shalgi R, Kaicer PF, Soferman N. Gases and electrolytes of human follicular fluid. *J. Reprod. Fert*, 1972; 28: 335- 340.
18. Benifla JL, Bringuer AF, Sifer C, Madelenat P, Feldman GF. Vascular endothelial growth factor, platelet endothelial cell adhesion molecule-1 and vascular cell adhesion molecule-1 in the follicular fluid of patients undergoing IVF. *Hum. Reprod*, 2001; 16(7): 1376-1381.
19. Johnson AL, Langer YS, Bridgham OT. Survivin as a cell cycle- related and antiapoptotic protein in granulosa cells. *Endocrinology*, 2002; 143(9): 3405-3413.